

Tomasz Jeleniewski

**TYPE O
NEGATIVE**

PIOTR WIELKI

I RESZTA

GAD

TOMASZ JELENIEWSKI

**TYPE O
NEGATIVE**

**PIOTR WIELKI
I RESZTA**

Wydawnictwo GAD Records, Sosnowiec 2011

[Kup książkę](#)

Redakcja tekstu:
Agnieszka Wilczyńska

DTP:
New Sun

Zdjęcia: Roadrunner Records, Steamhammer

© 2011 by Tomasz Jeleniewski

© 2011 by GAD Records

© 2020 for this edition by e-bookowo

ISBN 978-83-8166-131-7

Wydanie II

This is not an authorised biography of band

Wydawnictwo e-bookowo
A3M Agencja Internetowa
ul. Baczyńskiego 25, 42-500 Będzin

Część I. HISTORIA	9
Czas mięsożerców	11
Wikingowie z Nowego Jorku	25
Czern Numer Jeden.....	35
Polowanie na rdzawy październik.....	44
Czas apokalipsy.....	52
Życie zabija.....	65
Pieśń proroka	75
Postscriptum	85
 Część II. PŁYTY	 89
Slow, Deep and Hard.....	91
The Origin of the Feces.....	101
Bloody Kisses	105
October Rust	119
World Coming Down	133
The Least Worst Of.....	143
Life is Killing Me.....	147
The Best Of Type O Negative	159
Dead Again.....	163
 Część III. VARIA	 175
VHS & DVD	176
Bootlegi.....	177
Teledyski	178
Covery w wykonaniu Type O Negative	178
Filmy z muzyką Type O Negative.....	178
Album w hołdzie Type O Negative	178
Składanki	179

BIBLIOGRAFIA:

Prasa

Metal Hammer (1993 – 2010)

Mystic Art (2000 – 2011)

Tylko Rock / Teraz Rock (1993 – 2010)

Morbid Noizz (1998 – 1999)

Thrash'em All (1994 – 2007)

Internet

www.metal-archives.com

www.youtube.com

www.typeonegative.rockmetal.art.pl

www.rockmetal.pl

www.myspace.com

www.metal.pl

www.lastfm.pl

www.typeonegative.net

CZĘŚĆ I

HISTORIA

Synteza obsceniczności z religijnością, wampirycznej seksualności z romantyzmem, wulgarności i agresji z łagodnością, a do tego mnogość muzycznych uniesień i ideowych kontrastów. Pełen cynizmu i czarnego humoru, z kontrowersyjnym, muskularnym liderem, który podczas wywiadu potrafił zjeść półkilogramowy stek, wypijając do niego butelkę swojego ulubionego czerwonego wina.

Na przestrzeni dwóch dekad, kiedy inne zespoły metalowe ulegały stylistycznym przemianom, często zabierając swoich fanów w niezbyt udane podróże do świata muzyki elektronicznej, Type O Negative trwał wierny swoim gotyckim ideałom – mroczny jak Celtic Frost, doomowy jak Black Sabbath, depresyjny jak Sisters Of Mercy i melodyjny jak The Beatles. Ktoś, kto dobrze zna twórczość Type O Negative, zdaje sobie sprawę z tego, że był to zespół nietuzinkowy, ze wszech miar oryginalny i twórczy. Zespół, który nie pozostawił po sobie złej płyty. Nie podlega dyskusji również fakt, że Peter Steele wraz ze swoją grupą odcisnął wyraźne piętno na całej scenie gotyckiej i doommetalowej – wymienić należy tu choćby takie zespoły jak HIM czy 69 Eyes, które prawdopodobnie nie istniałyby, gdyby nie twórczość „Negatywnych”.

Type O Negative, ze szczególnym wskazaniem na Steele’a, słynęli z oryginalnego, czarnego poczucia humoru. Nie brakowało ponurych dowcipów na koncertach (już w czasach pierwszego poważnego projektu Petera – Carnivore), w tekstach piosenek, teledyskach

i wkładkach płyt. Weźmy na przykład słynny, rzekomo żeński chór – „Bensonhoist Lesbian Choir” – wymieniany na wewnętrznych stronach wkładek do płyt jako wspomagający wokalnie zespół na ich albumach. Tak naprawdę składał się on z... członków samego Type O Negative (i niekiedy z zaproszonych przez nich gości, jak choćby panów z Life Of Agony).

Peter Steele pozostawił po sobie niezapomniane płyty, koncerty, wzruszenia. Każdy moment obcowania z jego twórczością to sentymentalna podróż przez wspaniałe, klimatyczne lata 90., w których takie zespoły jak Type O Negative dyktowały innym swoje warunki. Wtedy grupa znajdowała się na szczycie, będąc jednocześnie inspiracją dla niezliczonej masy młodych zespołów, jak i dla uznanych w metalowym środowisku weteranów. Śmierć lidera grupy jest powodem, dla którego śmiało można – nie po raz pierwszy zresztą – zanegować popularną tezę, głoszącą iż *nie ma ludzi niezastąpionych*. Podobnie jak w odniesieniu do takich postaci, jak Freddie Mercury, Jimi Hendrix, Jim Morrison, John Lennon czy Janis Joplin, także w stosunku do wokalisty Type O Negative powyższe stwierdzenie wydaje się być zupełnie nietrafione. Steele to Type O Negative, a Type O Negative to Steele – zawsze tak było i tak już pozostanie. Umieszczenie w tym zespole w roli wokalisty kogoś innego niż on byłoby tak samo nierozsądnym i absurdalnym pomysłem, jak próba umieszczenia kasety VHS w napędzie odtwarzacza DVD.

Kiedys jeden z dziennikarzy trafnie napisał o zmarłym w 1991 r. liderze grupy Queen, że *Freddie nie umarł, on już tylko nie śpiewa na żywo*. Prawdziwa sztuka, o ile jest wartością głęboko zakorzoną w umysłach odbiorcy, czyni z artystów ludzi niezapomnianych – 14 kwietnia 2010 roku do grona nieśmiertelnych dołączył Peter Steele...

Lider Type O Negative był postacią niebywale charyzmatyczną i ze względu na swoją złożoność charakterologiczną – trudną do sklasyfikowania. Przez wszystkie lata muzycznej kariery

przechodził chwile wzlotów i upadków. Nie uniknął ciągnących się za nim przez całe lata problemów narkotykowych i alkoholowych, zatargów z prawem, prób samobójczych i pobytu w szpitalu psychiatrycznym. Gdyby był postacią literacką, zostałby okrzyknięty mianem bohatera romantycznego – tym bardziej, że jego typowo męski, demoniczny temperament kontrastował z pięknem, smutkiem i nostalgią tworzonej przez niego sztuki. Wraz z jego śmiercią bezpowrotnie zakończył się pewien bardzo istotny dla muzyki metalowej etap. Odszedł charyzmatyczny frontman, basista, a przede wszystkim poeta i wokalista – człowiek, który już za życia stał się dla swoich fanów legendą. Odszedł w kwiecie wieku, u szczytu swoich możliwości artystycznych i w pełnej chwale.

Peter Steele urodził się 4 stycznia 1962 roku w największej pod względem demograficznym dzielnicy Nowego Jorku – Brooklynie, jako Petrus Thomas Ratajczyk. Jak twierdził w wywiadach, miał pochodzenie polsko-rosyjskie ze strony swojego ojca i babci, która ponoć mieszkała w Warszawie, i islandzko-szkockie ze strony swojej matki. *Moje korzenie są bardziej polskie niż rosyjskie* – tłumaczył w jednym z wywiadów. *Owszem, mam przodków pochodzących z Rosji, ale to dalsze pokrewieństwo. Moja mama miała pochodzenie szkocko-irlandzko-islandzkie, a ojciec polskie. Z Rosji pochodzili dalsi krewni taty.* W jednej z rozmów z 1999 r. Peter stwierdził, że historia nadwiślańskiego kraju jest mu trochę znana i że potrafi trochę czytać w języku polskim. Według relacji Steele’a, za sprawą ojca, którego rodzina miała mieć korzenie gruzińskie, miał on być bezpośrednio skoligacony z budowniczym radzieckiego państwa „równych szans”, Józefem Stalinem. Zaraz po przyjeździe do Stanów Zjednoczonych, aby uniknąć ewentualnych problemów, przodek Petera miał przybrać nazwisko Ratajczyk. To właśnie od Stalina lider Type O Negative wziął swój pseudonim artystyczny – „Steele” (ang. „stal”): *Ponieważ Ratajczyk nie jest nazwiskiem, które łatwo Amerykanom wymówić, w nawiązaniu do rodzinnej legendy*

postanowiłem je zmienić na Steele (warto pamiętać, że wspomniany dyktator sam zmienił swoje nazwisko na Stalin, w języku rosyjskim oznaczające tyle co „człowiek ze stali”, a naprawdę nazywał się Dżu-gaszwili...).

Peter kiedyś wyznał, że przez swoje wielonarodowe pochodzenie czuje się jak *typowy amerykański kundel*. Nazwisko Ratajczyk zachował w dowodzie do samego końca swojego życia. Przez szereg lat istnienia TON, przez swoich kolegów z zespołu oraz przez ludzi związanych ze środowiskiem muzycznym obdarzany był wieloma różnymi pseudonimami, takimi jak Jolly Green Giant, Herman, Gorilla, Green Man czy Lurch.

Piotr dorastał w wielodzietnym, bardzo religijnym środowisku i to najprawdopodobniej właśnie atmosfera panująca w rodzinnym domu ukształtowała jego późniejszy punkt widzenia na kwestię wiary. Jego ojciec był praktykującym prawosławnym, matka – żarliwą katoliczką. Peter przez osiem lat uczęszczał do katolickiej szkoły: *Wychowując mnie na przykładnego katolika wszyscy mówili mi, że Bóg widzi przyszłość. Skoro tak – myślałem sobie – to dlaczego stwarza istoty, o których wie, że będą cierpieć przez całe swoje życie? Co to za Bóg, ta sadystyczna kreatura? Niektórzy powiedzą – za kogo on się uważa, żeby osądzać Boga? Więc odpowiadam – a kimże jest Bóg, żeby osądzać mnie? Przy innej okazji dodał: Zorganizowane formy religii są jakimś koszmarem. Dorastałem w tym wszystkim i wiem dokładnie, o co chodzi. Takie chrześcijaństwo czy judaizm to kompletnie destrukcyjne instytucje – choć chrześcijaństwo wydaje mi się gorsze... To taka masowa psychoza. Nigdy jednak nie potępiam ludzi z powodu ich wyznania, uważam, że powinni mieć prawo wyboru, a moja natura wyraźnie nie szła w parze z katolickimi regułami postępowania.*

Kwestia niechęci Steele’a w stosunku do zagadnień religijnych nie wpłynęła jednak negatywnie na jego relacje z rodziną. Szczególnie z ojcem i matką łączyła go bardzo silna więź emocjonalna

– czemu niejednokrotnie dawał wyraz w swojej twórczości. Nigdy nie wstydził się swoich uczuć w stosunku do najbliższych, a kiedy odeszli, nie krył również swojej rozpaczy i tęsknoty za nimi. Jego rodzinny dom, atmosfera w nim panująca i wszystkie najważniejsze wspomnienia związane z tym miejscem pozostały dla niego ważne do samego końca – w rodzinnej posesji mieszkał przez długie lata, a z jej piwnicy uczynił osobne mieszkanie dla siebie.

Peter był najmłodszym z sześciorga rodzeństwa – troszczyło się o niego pięć starszych siostr o imionach Annette, Barbara, Patricia, Pamela i Cathy. *Zawsze byłem zafascynowany ich obserwowaniem. Jak się stroją, malują, jak przechadzają się w krótkich spódnickach. I zawsze trochę się ich bałem, bo były starsze i często się na mnie denerwowały, kiedy za bardzo chciałem wtargnąć do ich świata. Ale nigdy, przenigdy nie marzyłem o tym, aby być kobietą! Wolałem patrzeć na to, jakimi doskonałymi kobietami są moje siostry.*

Swoje pierwsze muzyczne szlify przyszyły lider i wokalista Type O Negative zdobywał właśnie pod okiem jednej ze swoich siostr: *Gdy miałem jakieś dwanaście lat, moja siostra postanowiła dawać mi i swojej córce (rówieśnicy Steele'a – przyp. aut.) lekcje gry na gitarze. Ponieważ we wszystkim współzawodniczyłem z siostrzenicą, bardzo się do tego przykładałem, a w rezultacie ogromnie to polubiłem.* Muzyką zainteresował się więc pośrednio za sprawą rodziny, choć niegdyś wyznał, że jego bliscy nigdy za bardzo nie rozumieli tworzonej przez niego sztuki. Za chwilę dodał jednak, że pomimo tego odnosili się do jego poczynań z szacunkiem i akceptacją.

W wielu wywiadach, pytany o muzyczne inspiracje, Peter wymieniał przede wszystkim Black Sabbath, The Beatles i The Doors – podkreślał przy tym, że dwie pierwsze z wymienionych powyżej grup wywarły przemożny wpływ na jego osobowość i gdyby nie one, prawdopodobnie nigdy nie zająłby się muzyką. Pierwszym poważnym koncertem, w którym uczestniczył, był właśnie występ grupy Black Sabbath: *Byłem na nich w Madison Square Garden*

27 sierpnia 1979 roku. To było ekscytujące, byłem naprawdę podniecony, że mogę zobaczyć Black Sabbath na żywo, ponieważ był to jeden z moich ulubionych zespołów. Zawsze w szczególny sposób wypowiadał się także na temat The Beatles – nigdy nie krył swej fascynacji dokonaniem sławnej czwórki z Liverpoolu: *Są chyba najbardziej genialnym zespołem wszech czasów. To ich muzyka pierwszy raz podszyta była czymś szczególnym, czymś, co czuło się w podskórnych emocjach, kiedy włosy stawały ci na całym ciele. Uwielbiam to, co zrobili, a Paul McCartney swym głosem i stylem szarpania czterech strun sprawił, że poczułem, że chcę robić to samo. Gdyby nie The Beatles, być może nigdy nie wyszedłbym z garażu, gdzie naprawiałem samochody. Oni dali mi siłę i motywację do tego, bym wyrażał siebie w artystyczny sposób. Wierzę, że Type O Negative to duch The Beatles, odbity w naszych czasach.* Fascynacja Petera brytyjskim zespołem była w późniejszym etapie jego kariery istotnym elementem twórczości. Koncepcja połączenia ciężaru i masywności gitarowych riffów rodem z Black Sabbath z melodyjnością The Beatles – choć na pierwszy rzut oka mogłaby zakończyć się fiaskiem – okazała się być w przypadku TON całkiem trafną i udaną dla procesu tworzenia ich stylistyki miksturą.

Za sprawą opiekuńczych siostr w Peterze wykształcił się określony system wartości i sposób postrzegania samych kobiet i związków z nimi: *Gdybym znalazł odpowiednią osobę, rozważyłbym taką możliwość. Dla mnie osobiście małżeństwo nic nie znaczy, gdybym powiedział kobiecie, że chciałbym z nią spędzić resztę mojego życia, to byłaby to prawda i same moje słowa stałyby się gwarancją wierności. Ale jeżeli ona pragnęłaby pójść do kościoła czy urzędu i zalegalizować związek, podpisać jakieś papierki – jeżeli to by ją uszczęśliwiło – nie wahałbym się, aby sprawić jej przyjemność. Przy innej okazji wyznał jednak: Nie sądzę by rock'n'roll i małżeństwo szły ze sobą w parze. Kiedy jesteś w trasie, wokół czyha mnóstwo pokus, którym najczęściej nie sposób się oprzeć. Popadam wtedy w wielką fascynację*

ciałem kobiety. A to jest niczym nałóg... Penis staje się wtedy bardzo niebezpiecznym narzędziem. Mimo tego Peter zmienił stan cywilny. Niedługo potem się jednak rozwiódł.

Natura obdarzyła go budzącą respekt posturą (201 cm i ponad 100 kg wagi) i niskim, basowo-barytonowym głosem. Kiedy jako dwudziestoparolatek przechadzał się ulicami zamasyżycie wymachując kruczoczarnymi włosami, musiał wyróżniać się z ponad dwaiście milionowej populacji swojej dzielnicy. Kolebką całej kariery muzycznej Petera był Brooklyn – to właśnie tutaj poznał swojego przyjaciela i dożgonnego współpracownika, przyszłego klawiszowca Type O Negative – Josha Silvera.

Josh Silver (pseudonimy: Super Jew, GI Jew – The Great American Hebrew, Captain Rock, Zion Man, Nosferajew, The Grim Sleeper, The Slim Reaper, Girlie Jew, Mr. Death), Żyd o polskich (a także ponoć włosko-irlandzkich) korzeniach, przyszedł na świat 14 listopada 1962 r.

Otwarcie przyznaje, że jego ulubionymi używkami są wódka i marihuana. Podczas jednego z wywiadów stwierdził, że pierwszy koncert w Polsce był dla niego niezwykłym i ważnym doświadczeniem, bowiem chociaż na chwilę wrócił do ukochanego kraju swoich przodków. Od ósmego roku życia ćwiczył grę na pianinie, co w przyszłości zapewniło mu rolę klawiszowca i producenta muzycznego w Type O Negative. Jego rodzice, niezwykle muzyczni i przedsiębiorczy ludzie, założyli studio nagraniowe System Two oraz firmę wydawniczą Silver Records. Josh przez kilka lat dzielił wraz z przyszłym wokalistą Type O Negative szkolną ławę (w szkole średniej). Moment nawiązania znajomości ze Steele'em Silver określał mianem nudnej historii. *Banda dzieciaków mieszkających w sąsiedztwie, koledzy z podwórka, którzy zaprzyjaźniają się z innymi dzieciakami z bloku obok. Znajdą się od lat, zaczynają bawić się w muzykę, a nagle się okazuje, że podpisali kontrakt płytowy.*

CZĘŚĆ III

VARIA

For When It Rains (1994)

1994 VHS Roadrunner Records RR8952-2

1. Christian Woman
2. Black No. 1

Kaseta zawierająca teledyski promujące album „Bloody Kisses”

After Dark (1998)

1998 VHS Roadrunner Records RRV 0987-3
2000 DVD Roadrunner Records DVD 0974-9
2000 VCD Roadrunner Records RRV0011

1. Black No. 1
2. Christian Woman
3. My Girlfriend's Girlfriend
4. Love You To Death
5. Cinnamon Girl
6. Christian Woman (Naildriver version)

Film dokumentalny o zespole, wzbogacony o teledyski do ww. utworów. Wydanie DVD zawiera dodatkowo „Everything Dies”

Sympathy For The Devil (2006)

2006 DVD+CD Steamhammer SPV 99670

1. In The Flesh
2. Cinnamon Girl
3. Waste Of Life Intro
4. Too Late: Frozen
5. In Praise Of Bacchus
6. Kill All The White People
7. Cornucopia
8. Wolf Moon (Including Zoanthropic Paranoia)
9. Everything Dies
10. My Girlfriend's Girlfriend
11. Are You Afraid?
12. Gravity
13. Black Sabbath Intro
14. Christian Women
15. Love You To Death
16. Black #1

Do DVD z zapisem koncertów i dodatkami (zdjęcia zza kulis, wywiady) dołączono CD z jednym utworem - medylem przebojów Carlosa Santany:

Santana Medley

2006 CD-S SPV 80000997 CD-S

1. **Santana Medley** (Evil Ways - Oye Como Va - Black Magic Woman)

6:01

Singel ukazał się także oddzielnie, jako wydawnictwo promujące DVD

BOOTLEGI

Poniższa lista obejmuje jedynie wybór nieoficjalnych wydawnictw Type O Negative, które ukazały się na rynku - głównie w latach 90., kiedy rynek bootlegów CD był niezwykle prężny.

Live In Los Angeles (1993)
USA, 1993

Live Cries, B-Sides, Sui Sides (1993)
Niemcy i USA, 1993 (plus strony B singli)

Live In Ludwigburg Rockfabrik Germany
Niemcy 1994

Even Snow Dies
Europa, 1994

Blood Melting Extremity
Szwecja, 1994

Steel O Dick
Niemcy, 1996

Live At Waldrock Festival
Holandia, Waldrock Festival, 1996

**Bizarre Types
Day Tripper**
Niemcy, Bizzare Festival, 1999

Live In Circus, Stockholm
Szwecja, 1999

Live In Cleveland Ohio
USA, 1999

Live In Indianapolis @ Emerson Theater
USA, 1997

Live In New Jersey at The Stone Pony
USA, 1997

Live At Warsaw Hospital
Polska, 2003

Live at Woodstock, Warsaw Poland
Polska, 2007

Light My Fire
różne miejsca, 1994-97

Stone Flowers
rzadkie wersje nagrań, covery

Live, Rare and Hard
nagrania demo, strony B singli, koncert Carnivore

Teledyski / Covery / Filmy / Tribute Album

TELEDYSKI TYPE O NEGATIVE:

Bloody Kisses:

Black No. 1 (Little Miss Scard-All)
Christian Woman

October Rust:

My Girlfriend's Girlfriend
Love You To Death
Cinnamon Girl

World Coming Down:

Everything Dies

Life Is Killing Me:

I Don't Wanna Be Me

Dead Again:

The Profits of Doom
September Sun

COVERY W WYKONANIU TYPE O NEGATIVE:

Hey Joe (Jimi Hendrix, jako Hey Pete)

Light My Fire (The Doors)

Cinnamon Girl (Neil Young)

Summer Breeze (Seals and Crofts)

Black Sabbath (Black Sabbath)

Paranoid (Black Sabbath)

N.I.B. (Black Sabbath)

Pictures of Matchstick Men (Status Quo)

Angry Inch (z musicalu „Hedwig and the Angry Inch“)

Day Tripper (The Beatles)

If I Needed Someone (The Beatles)

I Want You (She's So Heavy) (The Beatles)

Back in the U.S.S.R. (The Beatles)

Magical Mystery Tour (The Beatles)

Highway Star (Deep Purple)

Bad Moon Rising (Creedence Clearwater Revival)

Evil Ways (Santana)

Oye Como Va (Santana)

Black Magic Woman (Santana)

In The Flesh (Pink Floyd)

FILMY, W KTÓRYCH WYKORZYSTANO MUZYKĘ TYPE O NEGATIVE:

Mortal Kombat (1995)

I Know What You Did Last Summer (1997)

Howard Stern Private Parts (1997)

The Blair Witch Project (1998)

Nosferatu: The First Vampire (1998)

Bride of Chucky (1998)

Freddy vs. Jason (2003)

ALBUM NAGRANY W HOŁDZIE TYPE O NEGATIVE:

Blood, Sweat, And Tears: A Tribute To Type O Negative

2001 CD Zoomica 08581182 (Niemcy)

1. End Of Green – Black No. 1	5:33
2. Frown – In Praise Of Bacchus	9:08
3. Graveworm – Christian Woman	5:35
4. Mandrake – Everything Dies	4:41
5. Gardens Of Gehenna – Prelude To Agony	4:37
6. Despairation – Wolf Moon	6:44
7. Incubator – Set Me On Fire	3:12
8. Delight – My Girlfriend's Girlfriend	3:40
9. Cryptic Carnage – Blood And Fire	5:29
10. Aion – Everyone I Love Is Dead	5:24
11. Moonlight – Love You To Death	7:54
12. Asterius – We Hate Everyone	6:21
13. The Dreamside – Die With Me	7:00

SKŁADANKI:

Poniższy wykaz uwzględnia wszelakie kompilacje, składanki, płyty dołączane do gazet, edycje promocyjne rozdawane prezenterom radiowym oraz ścieżki dźwiękowe z filmów i gier komputerowych. Za klucz przyjęto poszczególne utwory Type O Negative

12 Black Rainbows

- 2000 CD Hard Rock N° 44
- 2000 CD Hard N° Heavy Vol. 30

Black No. 1 (Little Miss Scare-All)

- 1993 CD Was Heißt Hier Metal?
- 1993 CD Voice
- 1994 CD Crossing All Over! - Vol. 2
- 1996 CD Best Of Crossover
- 2000 CD Aggro 2000
- 2003 CD VirginMegaMusic - Goth
- 2005 CD Metal Anthology 90
- 2005 CD RockHard Presents Roadrunner Records 25th Anniversary
- 2005 CD Onde De Choc - Spécial 25ème Anniversaire
- 2006 CD EMP - 20 Years Of Rock'N'Roll - Finest Collection

Black Sabbath

- 1994 CD Nativity In Black: A Tribute To Black Sabbath

Black Sabbath (From The Satanic Perspective)

- 2001 CD Hard Rock - The Sampler Of The Beast

Blood & Fire (Out Of The Ashes Mix)

- 1995 CD Dynamo Open Air 10th Anniversary
- 1995 CD Mortal Kombat - Original Motion Picture Soundtrack
- 1995 CD MCMXVC (Roadrunner promo CD)

Christian Woman

- 1994 CD Roadrunner 1994
- 1995 CD Metalopolis - Studio Brussel - Vol. 2
- 1997 CD Out Of The Dark
- 1999 CD Crossing All Over!
- 1999 CD Gothic Club Classics Volume 1
- 2002 CD Sonic Seducer Cold Hands Seduction Vol. 20
- 2003 CD The Heart Of Roadrunner Records
- 2010 CD Sonic Seducer Cold Hands Seduction - Vol. 107
- 2010 CD Lauschangriff Volume 005

Cinammon Girl

- 1997 CD KOCHaj I MACHaj (Tramwaj Nr 14 Z Hakiem)
- 1997 CD Best Alternative Volume 7 (Depressed Mode Mix)
- 1999 CD Duke Nukem - Music To Score By
- 2000 CD Side 1 (Depressed Mode Mix)
- 2005 CD Cover It Up Vol. 2

Creepy Green Light

- 1999 CD Megadeth Risk Extra Value CD
- 2000 CD Vampire: The Masquerade - Redemption Soundtrack

Dead Again

- 2007 CD No Sleep Til September
- 2007 CD Fields Of Rock
- 2007 CD Rock S'Cool
- 2009 CD Saw VI - Music From And Inspired By Saw VI

Everyone I Love Is Dead

- 1999 CD Millenniumliitto
- 1999 CD Elegy - Numéro 6
- 1999 CD Hard Rock N° 32
- 1999 CD Metal Hammer Series: The Hunt For Today's Metal Vol.1 Superior Forces
- 1999 CD Rock Sound Volume 18
- 1999 CD Orkus Presents The Best Of 1999

Skladanki

1999 CD Music With Attitude Volume 7
1999 CD Psychosonic! Vol.6
1999 CD Music With Attitude Volumen 21
2001 CD Faust

Everything Dies

2000 CD Psychosonic! Vol.9
2000 CD Crossing All Over! - Vol.11
2000 CD Download 2000
2002 CD Rock Zone Special

Haunted

1996 CD Descent II Soundtrack (instrumental remix)
1999 CD The Blair Witch Project: Josh's Blair Witch Mix

Hey Pete

1992 CD Headbangers Club - Heavy Metal Hits

I Don't Wanna Be Me

2003 CD Hard Rock N° 73
2003 CD RockHard Sampler N° 27
2003 CD New Shit Vol.6
2003 CD Elegy Sampler 28
2003 CD Hard N' Heavy Vol. 58
2003 CD Side 16
2003 CD Schattenreich
2003 CD Kaleidoscope #15
2003 CD Legacy 03/03
2003 CD Orkus Compilation VIII
2004 CD Crossing All Over! - Vol.17

In Praise Of Bacchus

1997 CD Hard Rock N°8
1999 CD Sonic Seducer - Like A Taste Of Sin!
2000 CD Music With Attitude Volume 18

Love You To Death

1997 CD Hard Rock N°2
1997 CD Hard Rock N°8
1997 CD The Ozzfest, 97
1998 CD Download (Roadrunner Promo)
1999 CD Bride Of Chucky Soundtrack

My Girlfriend's Girlfriend

1996 CD Jam - Vol.3
1996 CD RR Promo 242
1996 CD Radio Edits
1997 CD Zoo Magazine CD Sampler 07
1997 CD Full Tilt Volume 1: Past, Present, Future
1997 CD Attitude
1997 CD Crossing All Over! - Vol. 5
1997 CD Vivamania Volume 1
1997 CD Metalliliiitto
1998 CD Lars Ricken's Hot Shots
1998 CD Metalopolis 4
1999 CD Hard
2001 CD What's NU - The Best Of NU Metal
2001 CD Gothic Club Classics Volume 2
2001 CD Marilyn Manson - From Highway To Hell - The Ultimate Cover Collection
2003 CD Dark Roses - 36 Mystic And Electropop Romantics
2004 CD Gothic Love
2004 CD Obscur
2005 CD Sonic Seducer Cold Hands Seduction Vol. 59 (live)
2007 CD 13th Street: The Sound Of Mystery 4
2009 CD 20 Years Of Zillo - Jubilaums-Compilation

Paranoid

1994 CD Hertzschrittmacher

1997 CD The Darkest Hour - A Collection of Gothic & Industrial Cover Versions
1999 CD □ & P
???? CD Explosive Metal Cover Versions

Pictures Of Matchstick Men

1997 CD Howard Stern: Private Parts Soundtrack

Profit Of Doom

2007 CD Asleep By Dawn Magazine Presents: DJ Ferret's Underground Club Mix #3
2007 CD Rock Tribune - CD Sampler Juni 2007

Spoken Word Message

1999 CD Download 2 (Roadrunner Promo)

Summer Breeze

1995 CD 1995 New Releases
1997 CD I Know What You Did Last Summer - The Album

Too Late Frozen

1993 CD Metal CD Collection 08

Unsuccessfully Coping With...

1991 MC Roadrunner Popkomm Sampler ,91

(We Were) Electrocute

2003 CD Freddy Vs. Jason - The Original Motion Picture Soundtrack

White Slavery

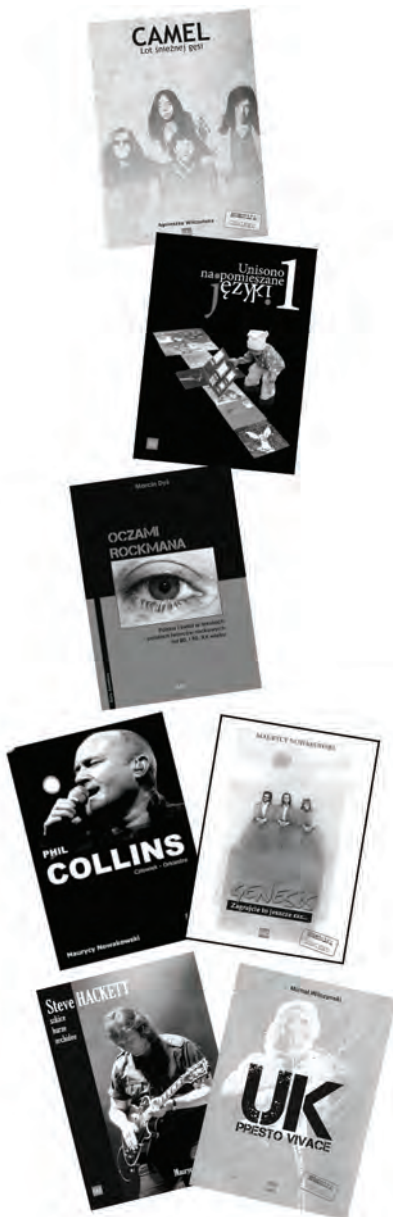
1999 CD Metalopolis 1

Wolf Moon

1998 CD Call On The Dark 2
1999 CD Wear Your Music 5

Xero Tolerance

1991 CD Breaking Barriers Vol. 3

PARADISE LOST Ikona

Paradise Lost to grupa, która w ciągu swojej dwudziestoletniej kariery wiele razy zmieniała kierunek muzycznych poszukiwań. Tomasz Jeleniewski śledzi te przemiany, opisując szeroko wszystkie albumy zespołu. Siega do wielu trudno dostępnych w Polsce źródeł, przytaczając niezliczone ilości ciekawych wypowiedzi samych muzyków, a całość uzupełnia kompletną dyskografią zespołu. Książka Jeleniewskiego jest pierwszą tak obszerną publikacją na temat Paradise Lost.

Ponadto w ofercie:

- Camel. Lot śnieżnej gęsi
- Genesis. Zagrajcie to jeszcze raz
- Phil Collins. Człowiek-Orkiestra
- UK. Presto Vivace
- Steve Hackett. Szkice, burze, orchidee
- Oczami rockmana (o tekstach w polskim rocku lat 80.)

W przygotowaniu:

- Peter Gabriel
- Emerson, Lake & Palmer